päwani, jaetakse kolme jao sisse, mis need on: 1) se wana aeg, 2) se keskmene aeg ja 3) se uus aeg. Pea 4 tuhhat aastad pärrast inimesse soo lomist, kuida sedda arwatakse, ilmus Kristus ma peale Roma keisri Augustusse wallitsusse ajjal, Bethlehemi linnas 7 wersta Jerusalemmast lõuna pole, ja tema järrelkäijid üiti pärrast Kristi, ehk Kristusse rahwaks, mis sõnast ma rahwast ris ti rahwast on teinud. Neil essimessil Kristi ehk risti usso ajjuil, kes weel paggana ja Juda rahwa usk ülle kõige se mailma wallitses, ja need ükskud risti usso inimessed siin ja seal sallamahti, et ennast taggakiusamisse eest peita, teiste ulgas ellasid, ödel irmu pärrast kobade ja süggawa metsade sees palwelle tullid, mis ilm illota ja uhkusseta peti, lihti, ilm kombetega, kuida agga ükski se südda sedda palwet tehha andis, olli se Jumala tenistus wäga mõistlik ja selge. Pärrast sedda, kui apostlite läbbi jo siin ja seal weikessed koggodussed ülleskassutud ollid, siis wallitsessid need eneste tallitajjiks ja eestseisjiks sedda ehk teist wanemat rahwa seast, ja neid üiti prestriterideks, se on koggodusse wanemiks, ja nende ülle wallitsessid nemad piskopissid, ehk üllewatajjid. Kui nüid risti usk ikka laiemaks läinud ja ikka rohkem se paggana ussu ülle wõito sama akkanud olli, siis läks ka se ea risti rahwakene ikka uhkemaks ja uhkemaks, ka tiggedamakski, nenda et need, kedda enne isse kiusati, tagga aeti, tullega põletati ja kisja ellajatte ette eideti, nüid isse teisi tagga kiusama, tagga ajjama ja pinama akkasid, neid paggana rahwid, kui ka isse endid oma keskes. Need piiskopid, mis pea linnade sees ellasid, arwassid endid opis enam ollewad, kui neid, kes maal ehk weikesse linnade sees ellasid. Wimateks tõstis se piskop, kes Roma linnas ellas, se on se wanna pea linnas, kost se keiser oma owiga ärra läinud olli, ennast kõige üllemaks ja kutsus ennast papstiks, se on issaks. Keiser ellas kaugel, ei wõinud igga kord nähha, mis pap seal teggi ja nõnda tõusis siis se seal aega möda järk järgult ikka kõrgemalle, nõnda et tema wimati, kui meie sedda allamal täielikkumalt nähha same, kõige keisrite ja kuningate ülle siin ma peal olli. Sedda suurt wallitsust said need papstid eneste lle mitmesugguste kauni õppetuste läbbi, mis nemad eneste kassuks wälja ollid mõttelnud, kui on: 1) se papst on Jumala ja Kristusse assemel siin ma peal, ja se pärrast on siis ka tema käes se melewald, tehha ja wallitseta, kuida tema tahhab, põrgo eita ja jälle sealt wälja tõmmata, ärra neda iggawesseks ajjaks, ja jälle sest lahti tehha, kuida agga se tema ea meel sedda tahhab; 2) se papst ei wõi ial eksida; mis tema teeb ja tahhab, se on kõik õige, on kõik otse kui olleks Jumal isse sedda taewas teinud ehk eaks arwanud; 3) et kerikulle ka nattikene rahha sata, õppetati, et igga ing pärrast surma nitte kohhe taewa ehk põrgo ei sa, kuhho ta sedda ärra teninud on, waid essite se puhhastamisse tulle sisse lähheb, kos tedda essite nattikene aljastakse,